

Alkotmánybíróság
1015 Budapest, Donáti u. 35-45.
1535 Budapest, Pf. 773.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		
Ügyszám:	10/1106-4/2014	
Érkezett:	2014 AUG 18.	
Példány:	3	Kezelőiroda: P-1
Melléklet:	1x1 db	

Tértivevényes!

Ügyszám: IV/1106-3/2014

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [redacted] által képviselt

[redacted] felperes képviseletében eljárva

a NAV Észak-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága Hatósági Főosztály Hatósági Osztály 1. [3530 Miskolc, Kandia u. 12-14] alperes elleni

a NAV Nógrád Megyei Adóigazgatósága Kiemelt Adóalanyok Ellenőrzési Osztály által 11/12/350070/1230. számú megbízólevéllel elrendelt, 2006-tól 2007-ig terjedő időszakra vonatkozó, társasági adó, általános forgalmi adó és társas vállalkozások különadója adónemekben, bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzés megállapításait tartalmazó 2528553477 iktatószámú I. fokú határozatot helyben hagyó 4071846125 iktatószámú, 2011. december 02. napján kelt és postai úton 2011. december 09. napján kézbesített II. fokú határozatának bírósági felülvizsgálata iránti közigazgatási perében 2012. október 15. napján hozott és 2012. november 13. napján a Balassagyarmati Törvényszék által hozott 10.K.20.026/2012/26. számú ítélet ellen a Pp. 270. § (1) bek. alapján a Kúria által 2014. február 24. napján kelt és 2014. április 8. napján kézbesített Kfv.VI.35.038/2013/7. számú ítélet ellen az Abtv. 27. §, illetve az Alaptörvény 24. cikk (2) bek. d) pontja alapján előterjesztett alkotmányjogi panasszal kapcsolatban küldött 2014. július 15. napján kézbesített felhívásra az alábbi

alkotmányjogi panasz kiegészítést

terjesztem elő.

Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Kúria Kfv.VI.35.038/2013/7. számú ítéletének alaptörvény-ellenességét állapítsa meg és a döntést semmisítse meg.

Alkotmányjogi panaszunkat az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére, az E) cikk (3) bekezdésére, XXVIII. cikk (1) – (7) bekezdésére, illetve XV. cikk (2) bekezdésére és a 28. cikkre alapítjuk.

INDOKOLÁS

Kérelmezőnek további jogorvoslati lehetőség nem áll a rendelkezésére, ezért az Abtv. 27.§ b) pontja alapján fordultunk alkotmányjogi panasszal a T. Alkotmánybírósághoz a sérelmes ítélet alaptörvény-ellenességének megállapítása érdekében.

A Kúria fent hivatkozott ítélete sérti az Alaptörvény XV. cikk (2). bekezdésében biztosított megkülönböztetés nélküli eljáráshoz való jogot.

A Kúria ítélete következtében a kérelmező társaság diszkrimináció áldozatává vált a többi tagállami adóalanyokhoz képest, hiszen annak ellenére sújtotta a bíróság az adólevonási jog megtagadásával, hogy az Európai Unió Bírósága számos döntésében kimondta, hogy még akkor sem lehet megvonni az adózótól az adólevonás jogát, ha bebizonyosodik, hogy a vonatkozó számla kibocsátója nem jelentette be az általa foglalkoztatott munkavállalót.

Az Európai Unió Bírósága már több – a tagállami, és így a magyarországi bíróságokra is kötelező - előzetes döntéshozatali eljárás során meghozott ítéletben kötelező iránymutatást adott az adólevonási joggal kapcsolatban, melyeket a Kúria ítéletében teljes mértékben figyelmen kívül hagyott, és ezzel megsértette az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésében biztosított megkülönböztetés nélküli eljáráshoz való jogot.

Az Európai Unió Bírósága a Tóth Gábor (C-324/11) ügyben, a Mahagében Kft. – Dávid Péter (C-80/11. és C-142/11.) egyesített ügyekben egyértelműen rögzítette, hogy az adólevonási joga a héa mechanizmusának részét képezi, és az főszabály szerint nem korlátozható.

Ezen előzetes döntéshozatali eljárás során hozott döntések, tekintettel arra, hogy a tagállami bíróságokra is kötelező, minden tagállam tekintetében egységesen kell őket értelmezni, nem érheti hátrányos megkülönböztetés a különböző tagállamok egyes adóalanyait.

A Kúria ítélete sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (2) bekezdését.

A Kúria ítélete alapjául szolgáló ügyben nem került sor a tényállás tisztázására, nem tárták fel a kérelmező javára szolgáló körülményeket, a tényállás teljes körű feltáráshoz szükséges bizonyítási cselekményeket (kapcsolódó ellenőrzések lefolytatásának hiánya) nem végezte el az adóhatóság, tehát anélkül, hogy a konkrét ügyben minden körülményt feltártak és tisztáztak volna, a többi adólevonási joggal kapcsolatban elkövetett adókijátszással megegyező ügyletnek minősítették az [REDACTED] [REDACTED] ügyét.

Annak ellenére, hogy a Kúria ítéletében maga is rögzítette, hogy az adóhatóság kötelezettsége a tényállás tisztázása és annak bizonyítása, hogy az eljárás során az érintett ügyre vonatkozó tényeket veszi figyelembe, minden bizonyítékot megfelelően értékeli és döntését valóságghű tényállásra alapozza, mégis jóváhagyta azt az ítéletet, melynek alapjául szolgáló adóhatósági eljárásban az adóhatóság a fent hivatkozott követelményeknek nem tett eleget.

A Kúria ítélete ellentétes az Alaptörvény E) cikk (3) bekezdésével.

A Kúria ítélete nem felel meg az uniós normáknak, mivel az Európai Unió Bíróságának előzetes döntéshozatali eljárásban hozott ítéleteiben rögzített – tagállamokra is kötelező – adólevonási joggal kapcsolatos iránymutatásait egyáltalán nem alkalmazta, azokat teljes mértékben figyelmen kívül hagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Polgári Kollégiuma 3/2004. sz. ajánlása szerint: „az Európai Bíróság ítélete jogilag kötelező erővel bír, mint a közösségi jog része, a tagállamok bíróságai számára is kötelezően alkalmazandó.”

Az 1/2009. (VI.24.) PK-KK közös vélemény szerint: „annak ellenére, hogy az EuB ezen ítéletének nincs erga omnes hatálya, az EKSz. 10. cikkének „közösségi hűség elve” a tagállamok bíróságaitól megköveteli, hogy a közösségi jogszabályokat ez EuB vonatkozó joggyakorlata alapján értelmezzék és alkalmazzák.”

Maga a Kúria is rögzítette a Gfv.VII.30.047/2013. számú elvi jelentőségű ügyben hozott határozatában: „Az EU Bíróság hivatkozott ítéletét az EUMsz. 267. cikkében szabályozott előzetes döntéshozatali eljárásban hozta. Az EU Bíróság ezen jogértelmezése kötelező érvényű...”.

A Kúria ítéletének meghozatala során figyelmen kívül hagyta Magyarország Európai Unióhoz történő csatlakozásakor vállalt kötelezettségeit, mely szerint az Európai Unió által előzetes döntéshozatali eljárások során hozott ítéleteit kötelesek figyelembe venni a nemzeti tagállami jogalkalmazó szervek, így a bíróságok és az adóhatóság is.

Az Európai Unió Bíróságának előzetes döntéshozatali eljárás során hozott ítéletei, nemcsak az előzetes döntéshozatal iránti kérelmet előterjesztő kezdeményező nemzeti bíróságra nézve kötelező, hanem a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más bíróság számára is, következésképpen a Kúria ítélete, az EUB döntéseinek figyelmen kívül hagyása folytán az Alaptörvény E) cikk (3) bekezdése alapján alaptörvény-ellenes.

A Kúria ítélete sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerinti jogbiztonság és jogállamiság elvét.

A Kúria ítélete alapján olyan elvárásokat támaszt a bíróság a társasággal szemben, melyeket jogszabály nem ír elő, és melyeket az Európai Bíróság döntései és iránymutatásai alapján nem is követelhető a gazdasági élet szereplőitől.

Az, hogy a számlakiállító nem jelentette be az alkalmazottait, hogy az adóalany nem ellenőrizte, hogy a munkavállalók jogviszonyban állnak-e a számlakibocsátóval, hogy nem került megfizetésre az áfa, hogy a számlakibocsátó nem rendelkezett a szükséges személyi és tárgyi feltételekkel mind nem tekinthetők olyan objektív körülménynek, amely alapján azt lehetne megállapítani, hogy a számlabefogadó tudta, vagy tudnia kellett, hogy adócsalásban

vesz részt, már pedig az adóhatóságnak objektív körülmények alapján kell ezeket bizonyítani és nem lehet túlzott követelményeket támasztania az adózókkal szemben.

Továbbá a Kúria ítéletében a bizalomvédelem elvével ellentétesen egy az adózó által korábban jóváhagyott gyakorlatot minősített nem megfelelőnek, következképpen a társasággal szemben követhetetlen és kiszámíthatatlan gyakorlatot folytatott, amely mindenképpen a jogállamiság elvébe ütközik és alaptörvény-ellenes.

Az indítványozó társaságnál korábban lefolytatott ellenőrzés során – melyben a jelen ügyben érintett időszakból befogadott számlák is szerepeltek – az adóhatóság megállapította, hogy a bizonylatok az alaki és tartalmi követelményeknek megfelelnek, tehát a társaság joggal hihette, hogy a számlái megfelelően dokumentáltak, ennek ellenére a Kúria ítélete szerint mégsem megfelelőek az egyszer már rendben talált számlák, mely mindenképpen a jogbiztonság alapelveibe ütközik.

Maga az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséhez fűzött Kommentár is rögzíti:

„... a jogállamiság egyik alapvető követelménye a közhatalommal rendelkező szervek a jog által meghatározott szervezeti keretek között, a jog által megállapított működési rendben, a jog által a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott korlátok között fejtik ki a tevékenységüket.”

A Kúria ítélete ellentétes az Alaptörvény 28. cikkében foglalt követelményekkel.

A Kúria ítéletében foglalt elvárások ellentmondanak a józan észnek és nem szolgálnak gazdaságos célokat, jelen gazdasági helyzetben elfogadhatatlanok és teljesítésük teljesen ellehetetleníti az egyébként is nehéz helyzetben lévő vállalkozások további működését.

Az ■■■■■ ■■■■■ teljesen jogszerűen élt adólevonási jogával, nem minősül objektív körülménynek és nem bizonyítja a számlabefogadó adókijátszásban való részvételét a számlakibocsátó részéről elkövetett jogszabálysértések, a gazdaság célja és a józan ész és a közjó szerint is az a helyes, ha az adócsalókat és a jogszabálysértések elkövetőit – jelen esetben valószínűsíthetően felperes szub-alkalmazottait - vonják felelősségre, és nem a rendesen, jól működő, munkahelyeket teremtő adófizető vállalkozásokat lehetetlenítik el, mint amilyen az indítványozó ■■■■■ ■■■■■ is. A Kúria nem olyan módon értelmezte a jogszabályokat, mely a józan észnek és a közjónak megfelel, és mint amely erkölcsös és gazdaságos célt szolgál.

A Kúria ítélete sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való jogot.

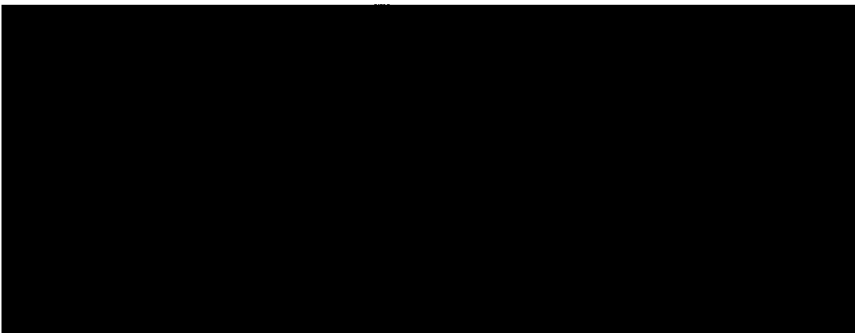
A közigazgatási perekben hozott ítélet ellen a magyar perrendtartás szabályai szerint nincs lehetőség fellebbezésre, csak felülvizsgálati eljárásra, mely során nincs helye a bizonyítékok felülmérlegelésének, bizonyítás felvételének, így a Kúriának nincs lehetősége érdemben felülvizsgálni a megyei bíróság ítéletét, melynek következtében sérül az Alaptörvényben is

biztosított jogorvoslathoz való jog. Ez jelen ügyben, ahol a megyei bíróság által megállapított teljesen iratellenes tényállás behatárolta a döntést, hatványozottan érezhető volt.

A Kúria ítélete az alaptörvény-ellenes és közösségi joggal ellentétes Balassagyarmati Törvényszék ítéletének szintén alaptörvény-ellenes és közösségi joggal ellentétes teljesen alaptalan indokolással történt hatályban tartása miatt az Alaptörvénybe ütközik, alkotmányos alapjogokat sért, és a jogbiztonságot veszélyezteti, azon kívül, hogy a közvetlenül és mindenkire kötelezően alkalmazandó Európai Bíróság előzetes döntéshozatali eljárás során hozott ítéleteit abszolút mértékben figyelmen kívül hagyja, a közösségi joggal merőben ellentétes elvi állásfoglalásokat fogalmaz meg. A Kúria abszolút mértékben félreértelmezte a közösségi jog nemzeti bíróságok általi közvetlen és kötelező alkalmazásának követelményét, illetve a jogorvoslati rendszer korlátozottsága miatt nem mérlegelte felül a megyei bíróság téves ítéletét, ezért kérjük a Kúria ítélete alaptörvény-elleneségének megállapítását

Budapest, 2014. augusztus 13.

Tisztelettel,

Melléklet:

- ügyvédi meghatalmazás